

nemzeti kincs az édesanya, aki gyereket nevel. Hát akkor bevezetjük az "Élő Nemzeti Kincs" magyarországi pályázatát, díját, és ezzel már tavaly jutalmaztunk tíz családot.

K. I.: Ez hogy történt?

B. Gy.: Meghirdettük a Magyar Nemzetben, meghirdettük barátaink között úgy, hogy jelentsétek be a másik embert...

K. I.: Ezt mondd mégegyszer, mert nem jól értettem. Ez a jelentse be, olyan mint a jelentse fel.

B. Gy.: Te, én ezt annak idején bejelentési kötelezettségnek jelöltem meg szinte, hogy jelentsék be. Ne a gagyizó szomszédot! Jelentsék be nekünk az Alapítványnál, hogy ezt az embert meg kell mutatni. Tavaly is jött hatvan levél, a kuratórium elolvasta, és a hatvanból, azt mondta, huszonötöt megkeres. Huszonöt címre barátaink elmentek magnóval, videóval, és megnézték, megszagolták azt a családot. Visszajöttek felnőtté válva a fiatal kérdezők. És utána vérző szívvel tízet kiválasztottunk. Ezt a tízet meg kell írni, kötetbe kell foglalni és őket meg kell jutalmaznunk. Mivel jutalmazunk? - kérdeznéd. Hát huszonötezer forintot mondtunk pénzjutalmat minden családnak. Volt, aki nem fogadta el. A másik: felkínáltunk neki nyaralási lehetőséget. Idén nyáron, a barátaim nyaralójában nyaraljon ő, vagy több család együtt. Azt szerettük volna, hogy egy "Élő Nemzeti Kincs"-család köré menjen nyolc-tíz másik család, tehát nem a kincsek együtt, mert az semmire se jó, hanem abból kapjanak mások. Aztán vacsorameghívásokat. Ide a Bisztrai családhoz jöjjen el x család nyolc-tíz gyerekével, beszéljünk. Na, ez minden évben. Ha tudnak ilyet, mondják! Nagyon-nagyon szeretnénk megmutatni. Úgy érzem, hogy nagy hiány van értékekben.

K. I.: Nem fenyegetik-e ezek az országossá terebélyesedő kezdeményezések a közösség intimitását? Nem robban-e szét? Nem válik-e egy közéleti fórummá, valamiféle diszpécser szolgálattá?

M. L.: Bizonyos fokig veszélyezteteti, sajnos. Sodornak minket magukkal az események, és nekünk kell tudatosan nagyobb energiát, figyelmet fordítani arra, hogy az imádságos életünk, a lelki életünk meglegyen, és továbbra is elsősorban ez tartson össze minket, és ne csak a tevékenységek.

B. Gy.: Ugyanakkor, én meg nagyon rosszul érezném magam, hogy ha a közösség a kivonuló hely lenne a társadalomból. Tehát, hogy egyszerűen egy spirituális, szakrális együttlét, és mindenki éli a maga életét, úgy ahogy. Nem . És az életben az ember, nem egész nap térdepel, hanem járkál, téblábol, használja az idejét. Hogy aztán hogyan, mire használom? Az ember elkutyuló lény. Elsodródik az árral, elviszi a vihar, ha nincsenek póznák, ahova az ember ki van kötve. A visszajelzés a másik embertől jön. A tükör a másik

ember, ha elfogadom. De együtt vagyunk már tizennyolc éve, hát miért ne fogadnám el?

GYOMBOLAI MÁRTON

VERSEK

Azon az éjszakán

Kérdés szállt a véres föld felett
Az embert mentő Isten kérdezett
Egy tiszta lélek azt mondta: igen

És testté lón az Örök Végtelen
A betlehemi csendes éjszakán
Barlang istálló korhadt jászolán
A földre szállt és fellobban a Fény

Egy csöppnyi gyermek két szelíd szemén
Úgy látták a bölcsek s pásztorok
Hogy védtelen és kiszolgáltatott

Aki nézte, nem sejtette ő:
Előtte a teremő Erő
A sötétség nem más mint hiány

És úr lesz a Fény minden éjszakán
Megölhetik Koponyák
Hegyén Él s erősebb harmadnap a Fény
Ők csak nézték a két kis szemet
Mely némán is hívott, kérdezett:

„Harcok, gondok, küszködések éjén
Ott, legbelül emberszíved mélyén,
Hol a jóság csírái még élnek

Akad-e zug Isten Gyermekeinek?
Adj egy zugot, csak egy tiszta pontot
Hallgass arra, mit belülről mondok
S veled viszek minden gondot, terhet

S országomnak megőrzöm a lelked
Világomnál meglátod az embert
Aki testvér, aki gonddal terhelt
Szeretettel két karod kitarod

S átöleljük együtt a Világot.”
Ők csak álltak, néztek, egyre néztek

Körülöttük szállt az angyal-ének
S míg szakadoztak évezredes fátylak
Az Isten üzent békét a világnak.

***

Úgy szeretnénk...
(1996 karácsonyán)

Úgy szeretnénk megérteni mindent,
Úgy szeretnénk átfogni az Istent!
Hiszen ki a Végtelennek része
Visszavágyik mindig az egészbe.

Betlehemi rege arról üzen nékem,
Hogy az Egész ott lehet egy részben.
Csak egy jászol, csak egy nyaláb szalma,
Bamba barmok barlang-birodalma

És egy apró tehetetlen gyermek
Helyt adhat a végtelen Istennek,
Mert egy vágyó, nyitott emberszívben
Elférhet és otthon van az Isten!

Ahány ember, annyi szíven zörget,
Így szeretné átjárni a földet.
Minden szívnek kicsit más az útja,
Hogy hányféle a Teremtő tudja.

A „keskeny” út mégis elég széles,
Jászoltól keresztig s a feltámadásig,
Amibe a Gonosz foga belevásik.
Így mehetünk együtt, gyakran vitatkozva

Mégis közös célért, egymás kezét fogva,
Amíg meg nem leljük azt a Végső Kincset,
Ahová elindít s elkísér a Kisded...

HABOS LÁSZLÓ

VERSEK

KARÁCSONYKOR

Karácsonykor még elhiszem
a betlehemi mesét,
hogy a jászolba fektetett
istengyermek és mennyei irtalom...

Ilyenkor szobámba téved
csillagfény, kalácsillat s nevetés,
majd dobozba kerül a gipsz-jászol,
s mint rendíthetetlen katonák,
jönnek a kegyetlen holnapok,
elmaradnak az imák,
s szürkévé fakulnak a vasárnapok.

***

CSEND...

El kell most menekülnöm
e zajos létből távoli csendbe,
hogy csendben legyek,
s csend legyen bennem,
végtelen csend,
világot teremtő csend,
melyben mindaz, mi elveszejthet,
elveszhesen csendben,
s csak egy maradjon bennem,
egyedül a szent szerelem.

***

KARÁCSONY ESTE

Mert éppen elállt
könnyed szállingózása a hónap,
kimentünk a kertbe
angyaltekintetű fiammal,
neki hóembert gyúrjak.
Örültem a csendnek
karácsony este,
a kristályos hóba írtam
ártatlanságunk vétkeit,
s te ráhintetted
szent fehérségedet.
Bent csengettyű szólt,
betlehemi csillag a fa alatt
gyertyafényben ragyogott,
elnehezült hótakaró ropogott,
de fiam léptei
nem hagytak nyomott.

***

SZERKESZTŐI MEGJEGYZÉS

"Félreértések elkerülése érdekében Merza József annak közlését kéri, hogy nem volt az Alba kör alapító tagja, csupán baráti kapcsolatot tartott tagjaival a múltban, illetve a kör egykori tagjaival a jelenben is. Ezt tükrözi a 'Dernier cri' című cikkben (Koinónia, 2020. 11.) időnkint használt többes számú igeidő.":

X-X-X-X